

det Citat, som det ærede Medlem anførte, er det ikke afgjort, hvorvidt der samtidig skulde finde nogen Afslutning Sted af en saadan Afdeling af Anstalten. Man vil let kunne erfare, hvorledes dette Punkt er blevet betragtet af de Mænd, som have haft nærmest Interesse af at behandle Spørgsmaalet. I et hvert Tilfælde maa jeg bemærke, at en Forandring af Rentefoden var der dengang slet ikke tænkt paa, saaledes som der er nu.

Finantsministeren: Jeg maa ogsaa endnu bede om at maatte gjøre en enkelt Bemærkning, navnlig i Anledning af, hvad det ærede 6te kongevalgte Medlem (Andræ) yttrede om, at jeg vilde bortkaste Muligheden af overhovedet at kunne faae en Opgjørelse, hvis jeg fastholdt Lovforslagets Bestemmelser. Det kan jeg selvfølgelig ikke erkende, og jeg skal i saa Henseende erklære mig enig med den ærede Ordfører, idet det forekommer mig, at det, man væsentlig har Brug for at vide med Hensyn til de enkelte Afdelinger, er navnlig, hvorledes Tarifferne stille sig i disse, hvilke Summer der kan indvindes ved de betingede Præmier, og disses Forhold til den Ristev, man løber ved at paatage sig Forsikringer; og i saa Henseende troer jeg, at det, der er forelaaet i § 20, er fuldkommen tilstrækkeligt, saa jeg kan ikke modtage den Behreidelse, at jeg ved at fastholde Regjeringsforslaget skulde gjøre det umuligt i Fremtiden at faae opgjort navnlig Spørgsmaalet om de pligtige Forsikringer.

Andræ: En Behreidelse har jeg ikke villet rette mod den meget ærede Finantsminister. Jeg har blot villet udtale mig om noget Factiff — efter min Overbeviisning naturligtvis —, der vilde komme tilstede. Jeg er ikke af den Tro, at Finantsministeren personlig har med alle disse særlige Forhold at gjøre.

M. P. Bruun: Jeg har saa stor Respekt for den ærede sidste Talers Mening i saadanne Forhold, at jeg dog ikke kan lade være at bede om en Forklaring af Noget, der endnu forekommer mig at være uklart. Det er nemlig, hvilken Indflydelse Pengestatus eller

Rentefoden kan have paa Bedømmelsen af fremtidige Tariffer i Henhold til § 20, naar man sammenligner de forskjellige Anstalters Forhold indbyrdes. Pengestatus maa jo være afhængig af, hvorvidt man har handlet rigtigt ved Indkjøb og Salg; Rentefoden kan forandre sig hvert Aar. Det, som man gennem den Opgjørelse, som § 20 vedrører, maa komme til at see, er efter min Mening, hvorledes det stiller sig med Mortalitetstabellerne? Man kan benytte Rentefoden, man kan benytte den tilveiebragte Status til at bedømme Forholdet, som det staaer til et vist givet Punkt, men for Fremtidens Bedkommende kan man Intet deraf slutte. Det er maaffee tildeels en Gjentagelse af, hvad den høitærede Finantsminister har sagt, men jeg lægger saa megen Vægt paa den Mening, som det ærede kongevalgte Medlem har i saadanne Spørgsmaal, at jeg dog vilde ønske, at han kunde forklare mig, hvorledes det kunde stille sig anderledes.

Andræ: Jeg troer blot at maatte indskrænke mig til at gjentage, at til at finde en Differenti maa man have baade den Størrelse, hvorfra der skal subtraheres Noget, og den Størrelse, der skal subtraheres. Ganske sikkert kunne mangfoldige Factorer komme til at faae Indflydelse paa enhver af disse Størrelser; men for at kunne til en vis Tid sige, om en vis Anstalt, f. Ex. Enkeltkassen, er i Besiddelse af Midlerne til at dække de overtagne Forpligtelser, maa man ikke alene kunne beregne efter en vis Sandsynlighed, hvad disse Forpligtelser beløbe sig til, men man maa ogsaa vide, hvad man har til at dække dem med.

Da ikke Flere bejærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om første Afsnit, og man gik til Afstemning.

Det principale Endringsforslag under Nr. 1 til § 1 af David tilligemed Endringsforslaget under Nr. 30 til § 20, ligesledes af David, vare tilbagetagne og dermed bortfaldne.

1) Endringsforslag af David (subsidiært),